

SLOVENSKI NAROD.

Izjaja vsak dan sveder, izimaj nedelje in praznike ter velja po post i prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Najnovejša provokacija.

„Südmark“ je društvo imenitno političnega značaja. Namen mu je, izpodkopati politično in gospodarsko slovenski narod, pregnati ga iz njegovih domov in z njegove rodne zemlje, ga proletarizirati in zaslužiti ter tako razširiti nemško ozemlje do morja, napraviti nemški most do Adrije, kar je načelnik tega društva posl. Hofmann Wellenhof v nedeljo na občnem zboru „Südmark“ v Kočevju sam priznal, ključno zmagonosno: „Man wird den Slaven zeigen, dass sie von einer falschen Meinung befangen sind, wenn sie in ihrem Wahnwitz behaupten, dass das Land im Süden der Drau, ja sogar der Süden der Steiermark ihnen gehöre“.

Društvo doslej v dosego svojega namena še ni moglo dosti storiti, ker mu nedostaja sredstev, ali vžle temu ne smemo podcenjevati njegovega pomena. Materijalna škoda, katero nam je doslej storila „Südmark“, še dolgo ni toliko, da bi nam radi nje bilo obupavati in dvomiti o naši bodočnosti, ali priznati moramo, da je v moralnem oziru do segla velikih uspehov, in da je nemški življ ob jzikovni meji in tudi večino na slovenskih tleh živčih Nemcev pridobila za svoje naklepe, in da je temu nemstvu udahnila duha bojevitosti in sovražnosti proti Slovencem, čegar izbrube opazamo na Štajerskem in na Koroškem pri vsaki priliki in kateri je toliko nevarnejši, ker ga ne paralizujemo za dosti brezobzirno.

Nemci na Kranjskem se doslej niso dosti menili za to društvo. Kopica nemških nacionalcev, kar jih živi mej nami, se je sicer zavzela za stvar in osnovala v Ljubljani podružnico, ali javno se ni nihče upal zastopati tendenc tega društva, kajše, da bi jih bil kdo skušal uveljaviti. Ta hladnost kranjskega Nemštva napram „Südmarki“ je dala menda povod, da je osrednje vodstvo sklicalo letos občni zbor „Südmark“ v Kočevje, z namenom, da pridobi na Kranjskem kaj več pristašev, in da kranjsko Nemstvo razvname za smotre in namene „Südmark“, za boj proti slovenskemu prebivalstvu te slovenske kronovine.

Dejstvo samo na sebi, da se je vršil občni zbor „Südmark“ v mejah naše slovenske krono-

vine, in da so se upali stopiti na naša tla ljudje, kakor dr. Hofmann Wellenhof, dr. Pommer, dr. Kautschitsch in drugi taki zastopniki brezobzirnega sovražstva in boja proti Slovencem, že to je smela provokacija slovenskega prebivalstva te dežele, kakor so vsi govori na tem shodu drzne provokacije in žaljivi za naš narod in gotovo je samo skrivnostni način uprizoritve tega občnega zbora vzrok, da se niso primerili glasni protesti.

Taka izzivanja ne bodo ugodno uplivala na razmerje mej slovenskim prebivalstvom naše dežele in mej tu živčimi Nemci. Nemci na Kranjskem nimajo prav nobenega vzroka, izzivati nas Slovence in oživljati v nas tista čutila, katera so nas napram Nemcem navdajala za časa umetnega prevladovanja Nemcev na Kranjskem. To bi bili naposled že lahko uvideli, da zamorejo narodno in gospodarsko obstojati ter v miru živeti samo, če so resnični in odkritostni prijatelji Slovenstva v naši deželi in če podpirajo njega prizadevanja, nikakor pa ne, če se razvnamajo za boj zoper Slovenstvo, mej katerim živé in katero jim daje zaslužka in če fraternizujejo z društvom, kakršno je „Südmark“, zakaj to boči odkrito povedano: Kdor hoče v nas zastopati težnje in smotre „Südmark“, kdor hoče v nas voditi boj zoper Slovenstvo, s tistim ni nobenega paktiranja, tisti je sovražnik našega naroda in proti tistemu se bomo bojevali z vso odločnostjo!

Morda se nam bo ugovarjalo, da so se najnovejše provokacije v Kočevju udeležili samo nacionalci, torej tisti element, kateri mej Nemci samimi ne pride dosti v poštev. To je sicer istina, ali vžle temu padejo eventualne posledice na vse Nemce. Ker ne iščemo boja, kadar in kjer ga ni treba, a se ga tudi kar nič ne bojimo, koder je potreben, zato svetujemo v naši deželi bivajočim Nemcem: Nikar ne izzivajte, sicer nastane vihar, kateri se ne poleže iz lepa!

V Ljubljani, 17. avgusta.

Katoliški obrtni in delavski shod v Solnogradu je bil zopet jedna tistih vedno izberno prirejenih klerikalnih komedij, kakoršne si morejo privoščiti politikujoči „duhovni“, ki ne vedo, kam bi deli in kako bi zapravili svoj lahko zasluženi

denar. Shod se je imenoval delavski, a udeležila se ga je le peščica delavskih pobožajakov, pa nekaj delavsko oblečenih krščansko socialističnih gigerlov. Glavno ulogo so igrali dunajski kršč. socialisti Bielohlawek in Axmann, poslanec Tusel in drugi. Ti so se zaletavali v konsumna društva ter debatovali, kako bi se organizovale delavke. Kanonik Müller je priporočal v izboljšanje npravnosti delavk, naj občujejo s — plemenitaškimi patronesami. Izborom socialen politik je ta kanonik! Pa tudi npravnost plemenitašin pozna menda sila korenito. Tudi so zahtevali krščanski zborovalci, naj se uvrsti pekarska obrt mej one obrti, pri katerih smejo nedoletni pomočniki delati tudi ponoči. Jako človekoljubna socialna reforma! Ker pa je postalo gospodom klerikalcem mej pobožnim zborovanjem dolg čas, predlagal je neki Bittner, naj se uvrste mej posamezne zborovalne obravnave — koncertne točke. Ta duhoviti predlog je bil sicer odklonjen, a gospoda je uvrščala v svoje zborovanje rajši različne cerkvene slovesnosti. Sploh je bila vsaka tretja beseda teh krščanskih rešiteljev ubogih delavcev: pozitivno krščanstvo, božja avtoriteta, pobožnost, molitev itd. Vsekakor lepa stvar je pobožnost preprostega ljudstva, a s procesijami in z molitvami se beda in suženjstvo delavcev nikakor ne odpravi. Saj pa tega klerikalci niti nočejo. Mej njimi samimi je največ kapitalistov in zagrizenih buržvazijcev. Klerikalcem ali — z novim imenom — kršč. socialistom je le na tem, da vprežejo zaslepljene delavce v svoj politični voz.

Slovenska liturgija. Z velikim zadovoljstvom razpravlja cislitvansko časopisje članek, kateri je prinesla „Civiltà Cattolica“ v Rimu, ki piše o slovenski liturgiji v hrvatskih in slovenskih cerkvah sledeče: „Narodno gibanje Jugoslovanov se kaže vedno bolj grozeče in vedno v širšem obsegu. Znano je žalostno življenjsko stanje, katero je povzročilo narodne boje mej Hrvati in Slovenci na jedni in mej Italijani na drugi strani v Dalmaciji, Istriji in v Primorski. Parlamentne debate, procesi in pred kratkem razglašene obsodbe radi neredov pri volitvah v Trstu, v Gorici in v Poreču govore dosti zgovorno. Pred jednim mesecem se je iz Zagreba sporočalo, da je poslal nadškof sarajevski v

LISTEK.

V pregnanstvu.

(Spisal Anton Čehov.)

(Dalje.)

„Saj ga ne potrebujete, Vasilij Sergejič,“ sem mu odgovoril; „čemu neki! Pustite preteklost v miru in pozabite na vse, kar je bilo, kot da se vam je samo sanjalo ter začnite novo življenje! Nikar ne poslušajte hudiča, — pravim, — kajti to ne more biti dobro; zapleli se boste v zanjko. Sedaj si želite denarja, za nekaj časa pa se vam bodo vzbujale že druge želje, in čim dlje, tem bolj. Ako hočete biti srečni, — pravim, — stavljen vam je pogoj, in ta se glasi: ničesar hoteti. Da! . . . Ako je osoda krivično ravnala z nami, — sem dejal, — tedaj je nepotrebno, prositi jo milosti ter se poniževati; moramo jo zaničevati, sramotiti. Sicer nas bode ona iz nova sramotila.“ — Tako sem mu dejal . . . Približno dve leti pozneje sem ga prepeljal na to stran. Mel si je roke ter se smejal. „V Girino se peljem svoji ženi nasproti“, je dejal. „Usmilila se me je ter pride semkaj. Kako je vendar dobra!“

Vesolja skoro ni mogel dihati.

Drugi dan je prišel s svojo ženo. Bila je mlada, lepa; nosila je klobuk. Na rokah ji je počivalo malo dekletce. Tudi veliko prtljage je prinesla. Vasilij Petrovič je bil vedno poleg nje, nikdar se je ni mogel nagledati; njegova zadovoljnost je bila brezmejna.

„Da, da, brat Semjon, tudi v Sibiriji žive ljudje!“

„Prav, prav“, sem si mislil, „ti bodo že veselje izkalili.“

In od onega dne se je peljal skoro vsak teden v Girino popraševati, je li ni dobil z Ruskega kaj denarja. Rabil je jako veliko.

„Kaj za to“, je dejal, „njena mladost in lepota veneta tu, v Sibiriji; meni na ljubo živi tu, zato jej tudi ne smem zabraniti nikake zabavice“ . . .

Da se ni gospa dolgočasila, seznanil se je z uradniki in drugo druhaljo. Za vse je moral, se vé, jed in pijačo plačevati; tudi glasovirja je nedostajalo in na zofi je moral ležati mali pudelj, — o da bi poginil! Z jedno besedo: razkošje in izobilje povsod. Dolgo pa ni ostala pri njem. Kako tudi? Hovica, voda, nobene zelenjave, nič sadja; okrog nje le surovaki in pijanci, ona pa je bila razvajena

mestna dama . . . Polastil se je je seveda dolgčas. In potem ni bil njen mož več gospod, temveč prognanec, kar sevé ni bilo častno zanj.

Za tremi leti — kolikor se spominjam — sredi avgusta začujem od nasprotnega obrežja klice. Veslal sem na plavu tjakaj, in koga zagledam tam? Gospo vso zavito, poleg nje pa mladega moža, uradnika. Uprega s tremi konji je stala zraven njiju. Prepeljal sem ju, sedla sta na voz, — in ni ju bilo več. Od istega dne ju ni videl nihče več. Naslednjega jutra pa je pribital v dvoupregi Vasilij Petrovič . . .

„Semjon, ali se ni tod mimo peljala moja žena v spremstvu z gospodom, ki je nosil očala?“

„Da“, sem mu odgovoril, — „a kje je boste sedaj iskali!“

Hitel je za ubeglima, pet dni in pet noči je trajal lov. Ko sem ga pozneje peljal zopet na ono obrežje, je skočil na plav ter je glasno rjoveč butal z glavo ob deske . . .

„Tu imaš sedaj“, sem si mislil. Smeje sem ga spomnil na njegove besede: „Tudi v Sibiriji žive ljudje!“

Njegova obupnost je postajala vedno hujša . . . Pozneje se ga je polastila želja po svobodi.

zvezi s škofi v Dubrovniku, v Kotoru in v Baru Nj. svetosti memoriale, ki prosi za cerkve v Hrvatski, Slavoniji, Bosni, Hercegovini, Dalmaciji, Istriji in Primorju brezuvetno vpeljavo glagolitske liturgije. Skofje v Trstu, Poreču, Pulji, Spletu in v Šibeniku niso hoteli podpisati memoriala, sklicuje se na pismo apostolskaga nuncijsa na Danaji, ki osorno prepoveduje (!?), obračati se na papeža s prošnjami, da bi se širila slovanska liturgija. — „Civ. Catt.“ je glavno glasilo jezuitske stranke v Vatikanu in protislovanski listi sklepajo iz tega, da je Vatikan sam proti slovanski liturgiji. Resnica pa je, da se tak memoriale sploh odposlal ni, in da je torej vse kvasenje slavofobskih listov — raca, pa da jezuitsko glasilo nima zanesljivih poročil.

Reka se brani, da bi veljal za njo ogerski kazenski zakonik, in da bi prišlo mesto v področje porote v Badimpešti. Sklicuje se na avtonomnost Reke in na „sveta avitična prava“, protestuje municipij ter se pritožuje pri ogerski magnatni zbornici. Ogerski justični minister se sklicuje na princip, da mora v vsem ogerskem kraljestvu vladati enakost v justici. Torej centralizem! Računom, ki hočejo obdržati seveda v svoji justici italijanski jezik, protest ne bo nič pomagal. Ogri hočejo na vsak način avtonomijo Reke polagoma uničiti ter napraviti iz mesta ogersko luko.

Bulgarija je praznovala 14. avgusta t. l. desetletnico, odkar je veliko sobranje izvolilo jednoglasno princa Ferdinanda Saksosko Koburško Gotskega svojim vladarjem — knezom. V Ruščuku so proslavljali ta jubilej posebno slovesno in premelega odposlanstva so se ondi udano klanjali svojemu knezu. Pričakovali so nekateri, da se proglaši knez tega dne kraljem, a iz Carigrada došle vesti so vsa taka poročila dementovale. Kakor sporoča „Pol. Corr.“, je bil sprejet knez trikrat v avdijenci pri sultanu, ki mu je dal častno besedo, da izda obljubljene macedonske berate, kako: hitro se sklene mir z Grčijo. Istotako mu je sultan dovolil, da se turške in bulgarske železnice zvežejo. — Stojlov je podal baje svojo ostavko, a knez je ni hotel sprejeti. Če je ta vest resnična, se je s tem razpor z Avstrijo še poostiril. Ko je bil Stojlov s knezom v Carigradu, govoril je z nekim avstrijskim plemičem. Temu se je Stojlov pritožil, da je „Berliner Localanzeiger“ njegove besede toli grdo izpačil in tendenciozno pokvaril. Stojlov je baje samo ugovarjal, ker so polcihijski avstrijski in ogerski listi spravljali kneza in njegov dvor v zvezo z morilcem Bojčevim. Stojlov je na to pripomnil, da se zgode tudi v Avstriji veliki škandali — tudi na dvoru — katere fantazija žurnalistov hudobno izrablja. Glede poseta v Carigradu je rekel Stojlov, da je knez izpoznal, da se more le tedaj obdržati na prestolu, ako se vede kakor orientalski vladar. Ol Evrope ne pričakuje Bulgarija nobene pomoči več. Jedinna koristna metoda je, da se vede knez, kakor bi bil res v razmerju vazala Turčije. S tem je knez javno mnenje v Turčiji pridobil ter se prikupil sultanu, ki bo izpolnil bulgarske aspiracije v Macedoniji. V eventualnem konflikta s Srbijo in z Rumunijo bi ostala Bulgarija zmagovita, zakaj Turčija ima

Njegova žena se je povrnila v Rusijo, tudi njega je vleklo tjakaj, da bi jo zopet videl ter jo ločil od ljubimca. In začel se je voziti vsaki dan ali k pošti ali v mesto k višji oblasti. Odpočiljal je prošnjo na prošnjo, naj bi ga pomilostili ter mu dovolili, da se vrne v domovino. Pripovedoval mi je, da so ga samo brzojavke veljale dvesto rubljev ... Njive je prodal, hišo pa židom zastavil. Njegovi lasje so osiveli, hrbet mu je postajal čedalje bolj upognjen, obraz pa je bil liki sušičnemu rumenkast. Ako je s kom govoril, tedaj je začel kašljati he, he, he ... dokler se mu niso solze prikazale v očeh. Osem let se je tako mučil s prošnjami za svobodo; potem pa je zopet oživel, zopet se je veselil svojega življenja. Našel je namreč nekaj novega, s čimer si je kratil čas: njegova hčerka se je razvila v lepo devojko. Nikdar se je ni mogel nagledati.

No, dekle je bilo tudi res lepo. Imela je črne obrvi in bila je jako živahna. Vsako nedeljo se je vozil s hčerko v Girino k maši. Ko sta stala na plavu drug poleg drugega, gledal je neprestano smehljajoče se dekletce.

„Dà, dà, Samjon, tudi v Sibiriji žive ljudje. Tudi v Sibiriji je sreča doma. Glej, kako lepo hčerko imam! Daleč na okrog ne najdeš njej jednake.“ (Konec prih.)

veliko in dobro vojsko, ki bo podpirala Bulgarijo. Politika poniževanja se je za vselej prenehala v Bulgariji. Knez rajši poljubi sultanu roko, kakor bi se poniževal pred evropskimi ministri.

Angleži prodirajo ob Nilu vedno bolj daleč. Sedaj so dobili v Sudanu nenadejano velike uspehe. Egipčanske čete so prodirale brez velikih zaprek, tako da je sedaj vojnja po Nilu Angležem svobodna, in jim Derviši ne morejo braniti. Angleži se polaste še Abu Hameda, in odprta jim bo pot v Berber in Chartum, kateri so morali Angleži žrtvovati navzlic junaštvu Gordona.

Celjska slavnost.

Povodom celjskih slavnostij došli so nadalje naslednji brzojavni pozdravi:

Marenberg: Kjer slovenski glas umira, se peščica zvestih sinov z upanjem na Vas ozira in pozdravlja brate svoje. — Mariborški Slovenci.

Mirovice: Z doli tiskneme bratské pravice Vaše s uprimoy: „Na zdar“ Vaši slavnosti. — Sokoli Mirovecky.

Mistek: Bajarym Sokolům slovanskym posyľame sesterakou zdravici. Váš prájor necht' vlaje vpřed k vitežství slovanskému! „Na zdar!“ — Sokol Frydecky a Misteky.

Monakov na Bavarskem: Ridujeme se nad vzrůstem Sokola Vašého bratrského národa. Jen statečně proti nepříteli n' vpřed, Navstoupíme pokud Slované stanou vitežně u svého cíle. — Žapa Fügnerova, Šebor, starosta.

Mnichovo Hradište: Necht' mohutní bratrsky Váš Sokol ku slávi Slavic. — Sokol Maichov Hradištský.

Mostar: Dvojkom slavlju, nama Hrvatima zajedničkima najradostnije čestitamo Slovincem, da bi neprijatelja uplašila averslavenska gimnastika. Naprej Slava! — Šešelj.

Mozirje: Tisoč pozdravov pošiljamo Vam zbranim Sokolom in rodoljubom. — Narodnjaki Rečički.

Mozirje: Ponos in zavetišče Slovencev, bodi ti srečna bodočnost! Slava tebi! Pogumeim zbranim Sokolom trikrat: „Na zdar!“ — Jos. Pirš.

Mürz zuschlag: Na veke stoj, „Narodni dom“, Na veke plapolaj zastava, Naj vas ne uniči hrup in grom, Slovincem večna čast in slava! — Potujoča rodoljuba.

Niš v Srbiji: Srpski Sokolovi „Dušana Silnog“ iz nemanijskega grada „Niša“ pozdravljaju braću Sokolove Slovence, da se pod osvečenom zastavom viteških zaštitnika ostvari misao ujedinjenoga Slovenstva „Na zdar!“ — Za društvo: podpredsednik Babulović.

Novi: Sa hrvatske Adrije klanjamo se duhom zastavi Vašega Sokola i pridružujemo se slavi otvorenja „Narodnog doma“. — Hrvatsko pjevačko društvo „Stenjak“ v Novom Vinodolskom.

Novo mesto: Procvitaj, vspevaj dični dom v blagor naroda! Tebi pa čili Sokol: „Na zdar!“ — Tri novomeške Slovenke.

Novo mesto: Slovesno otvorenje „Narodnega doma“ v Celji navdušeno pozdravlja in v duhu obhaja — Odbor novomeške čitalnice.

Novo mesto: Kamen do kamna palača, Dviga v Celji nov se dom, Hrabrost, up, pogum se vrača, Pozdrav vsem udeležnikom!

Za novomeški „Narodni dom“: dr. Poznik.

Novo mesto: Zadržani, se udeležiti pravašne slavnosti, kličemo vsen zbranim bratom Slovanom presrečni: „Na zdar!“ Rbč, Maranolič, Mohora, Mohar, Hreholič, Forgač, Niefergal, Oblak, Ogorevc, Stefanovič, Rohrman, Rožman, Ššek in Štakelj.

Novo mesto: „Narodni dom“, središče narodne probuje, procvitaj! Zbranimu slovenskemu Sokolstvu: „Na zdar!“ — Novomeški dijaki.

Ormož: Pozdrav bratom od Vitave do Jadranskega morja v starodavnem Celji. „Narodni dom“ bodi zavetišče, Sokol naša čast, zastava plapolaj naprej do zmage. — Ormoška čitalnica.

Pazin: Navstrašinoj slovenskoj braći kliče gromovno: „Naprej zastava slave!“ — Pazinski Hrvati.

Pazin: O blažćajemo profesora Matejčiča na zastupanju i čestitamo ovim putem na uspijehu sagradjenom tvrđjave Slovenstva. — Podružnica posojilnice.

Pankrác: Též prájor Váš, který dněm nad junáckými blavami Vašimi poprvé zavlaže, stane se Váš symbollem pravé síly a bratrství, aby se pod Váš zdužení statečně povýšy odolali utokům odvčkych našia společnyh nepřátel, aby též ve drahé Vaše vlasti pouze jediný jazyk se ozýval, jazyk to bratř. Slavů! Ku významné dnešní Vaši slavnosti, dleši svorné a statečné činnosti na poli národním přijmčte bratrské naše, z té duše vpřímé břimavé: „Na zdar!“ — Tělocvičná jednota Sokol na Pankráci.

Pelhrimov: Přijmčte všdy bratrsky pozdrav náš! Ocenujeme téžké Vaše postavení vůči bezohledným nepřátelům. Člová ne náleží, že svatá Vaše in naše věc konečně zvítězí. — Za župu Ž.ž. kovo: Dorlang.

Pitomáča: V duhu z Vami ter želeč Vam nejlepší uspeh, klíčem Vam iz Hrvatske iskreni pozdrav! Zdravstvujte! — Josip Cizelj.

Planina:

Tja v naše divno Celje — hite naj danes želje, Osebuo žal se z brati — ne moremo sestati, — Od daleč pa sprejmite, — pozdrave ogajevite.

Za čitalnico na Planini: Podboj:

Plzen: Tukaj zadržan, se žal današnje slavnosti ne morem udeležiti. Toraj klíčem zbranim navdušeni: „Na zdar!“ in ne vdajmo se! — Marko Lipold.

Podgrad v Istri: Slavju znamenitega, narodaega napredka pridružuje se — Podgradska posojilnica.

Podmart: Zadržan, vdeležiti se slavnosti, iskreno pozdravljam branitelje slovenske narodnosti na Stajerskem. Naprej do slovenskega gesla! — Pogačnik.

Postojina: Zbiraj pod zastavo svojo četo hlabro, neustrašno čuvaj „dom“ in našo zemljo, brate svoje in sestre. — Postojinska čitalnica.

Požega: Iskren pozdrav vsem celjskim Slovincem in njih gostom. Čestitam k lepemu uspehu! — Anton Kos, sodbeni svetnik.

Praha: Drazí bratři! Přijmčte srdečné přání mé ku slavnosti dnešní. Slované v Rakousku mějte nic více než spravedlnost a právo rovné a toho spojenými silami dobudeme. Mažně vpřed! „Na zdar!“ — Dr. Podlipny, starosta Svazů Sokolstva československého. (Župan kraljevskega stolnega mesta Praga.)

Ptuj: Ob priliki blagoslovljenja Vaše zastave čestitajo in pozdravljajo Vas po orožnih vajah zadržani slovenski rezervni pionirji v Ptaju. „Na zdar!“ — Čamarnik, Koprivnikar, Pretnar, Lamper, Hrovat, Joras, Gruntar, Rasberman.

Ptuj (Črragora): Leti hitrim krilom Sokol od Vitave, Soče, Save, Drave, Jadranskega morja, raztrgaj okove tujstva in nesloge, da boče vsa domovina prekrasen „Čaroden dom“. — Hatler, Podvinski, oba Sarajnika. (Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. avgusta.

— (Nemške laži) O potovanji Sülmarkovcev v Kočevje prijavljajo nemški listi tako nesramne laži, da se morajo gabit vsakemu, kdor ima v sebi le še iskrico resnicoljubja in pravičnosti. Pod glavljem „Wie Deutsche in Krain reisen“ poroča „Tagespost“, da so bili Sülmarkovci v Ortaeku na kolodvoru insultirani z besedami „Bagage“, „Deutsche Bestien“ in „Huude“. Prav te psovke pričajo, da poročilo ne more biti resnično, ker nikdar noben Slovenec v svojem jeziku, tudi če psuje, ne rabi besed „Bagage“ ali „Bestie“. Te psovke se rabijo pač v nemškem jeziku, Slovenec pa ne kliče nikdar „nemška beštija“, ali „deutsches Gesindel“. Kar poroča list o demonstraciji v Ljubljani, je od konca do kraja vse zlagano. Laž je, da je več sto ljudij čakalo Sülmarkovce. Na kolodvoru je bilo pač kacih sto ljudij, a to so bili potniki, ki so čakali na vlak, demonstrantov je bilo kvečjemu 15 ali 20. Laž je, da so kričali „deutsche Lumpen, haut die deutschen Hunde u. Bestien nieder“, da so orožniki (teh še bilo ni!) in redarji razgnali demonstrante, vse je nizka laž in pozivljamo županstvo, da to na podlagi uradnih poizvedb v nemških listih popravi. Na kolodvoru navzočna kopica demonstrantov je pač zavpila parkrat „Živio“, potem se pa, videvši da Sülmarkovcev ni spoznati in razločiti od drugih potnikov, mirno razšla. Tadi vest, da je celjski Rakusch dobil v kazino doposlano pretilno pismo, je brez dvoma izmišljena. Kdo pa je vedel, da je ta človek bil v Kočevju? Kdo je vedel, da se mudi v kazini? Zakaj ni Rakusch pisma izročil policiji? Mož bi se rad interesantnega naredil, zato si je to izmislil. „Tagespost“, ki menda ne ve, kako smo Slovenci potovali v Celje, pa zagotavlja, da s takimi nesramnimi lažmi in obrekovanji ljubljanskim Nemcem gotovo ne olajša stališča.

— (Osebna vest.) Deželnovladni svetnik gosp. Jos. Dralka je stopil v pokoj. Cesar mu je tem povodom podelil naslov in značaj dvornega svetnika.

— (Literarna zapuščina Coste.) Gospa Kornelija Schollmayr, roj. Costa je izročila z dovoljenjem deželnega odbora bijografično, politično in zgodovinsko zapuščino svojega pokojnega brata, dr. E. Coste, Rudolfinumu. V kratkem izroči tudi Costine dnevnik. Sedaj ureja gospa dragoceno literarno zapuščino svojega očeta Henrika Coste ter jo izroči, z dovoljenjem deželnega odbora, historičnemu oddelku Rudolfinuma. Ta zapuščina obsega dobo od začetka l. 1820—1870 ter obsega mnogo jako zanimivega gradiva, ker je živel Costa

star. dolgo časa v središču znanstvenega in političnega kranjskega življenja. Zlasti obsega zapuščina mnogo važnih pisem. Nekatera pisma župnika in sodelavca pri Wolfovem nemško-slovenskem besednjaku, Iv. Zalo karja, dokazujejo, kako so tedaj preganjali „slavizem“, katerega so imenovali „staatsgefährlich“. — „Tukajšnji knezoškof“, piše l. 1827. Zalo kar, „je velik nasprotnik kulture našega jezika, zabranja jo kolikor more in sovraži one, ki se s slavizmom bavijo“. Drugikrat piše: „Jako me veseli, da vsaj Vaši Štajerci gojé slavizem“. Dopisovanje v Gradcu živečega Coste star. z Zalo karjem se peča večinoma s slovenskim jezikom, ker je bil tudi prof. Kvas na graškem vseučilišču prijatelj Costin. — L. 1853 je poslal Costa finančnemu ministerstvu „Eine Anleitung zur Verfassung sloven. Waarenverzeichnisses“, a 30. julija mu je dvorni svetnik Hock odgovoril, da mu vrača ponudeni navod, ker znajo vsi Slovenci nemško ali italijansko, in zato so pri ministerstvu po resnem premišljevanju sklenili, da slovenskega navoda ni potreba. — Prav zanimiva so nadalje pisma z znanim publicistom Matijo Kochom, zlasti ona iz l. 1848—49. Koch je bil „črno-žolt“ in zato seveda „deutsch“. Toliko pomembnejše so njegove besede 15. prosinca leta 1849.: „Nemške pokrajine zadene veliko oditanje, da so prepustile Slovanom ulogo ohranitelj v države. Mesto, da bi delovali na to, da se revolucija na Dunaji in na Ogerskem zatré, in da se na občnem kongresu zopet združimo, sklicujejo kongres na Koroško za to, da bi se odločili od Avstrije. Njihova krivda je torej, da se Slovani stoli silijo naprej. Če pred kratkem sem ožigosal vedenje nemških pokrajin, a prerahlo, kmalu jih zgrabim ostrejšé“. In l. 1859. piše Koch: „Razmerje mej Avstrijo in Nemčijo v pokrajinah vse previsoko cenijo ter govoré o koristih, katerih mi kakor nimamo iz tega razmerja.“ Skratka: zapuščina Coste star. brani marsikatero zlato zrno.

— (Cirkus Henry) Danes se začne predstave v cirkusu, kateri je postavljen v Lattermannovem drevoredu. Družba Henry je bila že pred nekaj leti tu in je od tedaj pri ljubljanskem občinstvu v najboljšem spominu.

— (Ljubljanski tamburaški klub „Zvezda“) je priredil minulo nedeljo v Kamniku koncert v zdraviliškem vrtu. Maogobrojno občinstvo, posebno pa tuji gostje, so bili prav zadovoljni z izvajanjem vzporeda, večinoma obstoječega iz slovenskih točk. — Tako se je vsaj deloma popravila netačnost, katero so zagrešili nekateri kamniški nemški gospodje pri predzadnjem koncertu vojaške godbe, s katero netačnostjo so bili po pravici užaljeni mnogi navzoči kamniški rodoljubi, ter so zapustili vrt.

— (Z Bleda) se nam piše: Koncert našega bralnega društva pretekli četrtek se je obnesel sijajno. Velika zdraviliška dvorana je bila odličnih gostov prenapolnena — prvič kar obstoji. Tuji so se čudili slovenski narodni pesmi, katere slava se je preko Dunaja razširila po muzikalnem svetu. Posebno priznanje zasluži pevovodja, nadučitelj Rus s svojim sborom. Tako fino izvežbanega zbora ni lahko najti na deželi in zaslužena je pohvala prof. Weissu z Dunaja. Dohodkov je bilo nad dve sto gl., kar kaže veliko zanimanje za koncert. Tuji so težko pričakovali ta večer, g. Mallner pa je s svojo zgovorno besedo hotel prepričati svoje goste, da njih udeležba ne bo posebej častna za nje. A niso ga poslušali, ker vedo, da tudi kmečki fantje in kmečka dekleta, iz katerih obstoji zbor, ne delajo nikjer sramote, dokler se vedejo pametno in pošteno.

— (Utonil) Dne 13. t. m. popoldne so šli nekateri v vasi Rakitnik pri vojaških vajah mudeti se vojaki v Rakitnico se kopat. Franc Rebula, podsetnik, doma iz Pleskovica pri Sežani, še le 19 let star, je nakrat isginitil pod vodo. Neki njegov tovariš, videvši, da se je Rebula potopil, hitel mu je na pomoč; Franc Rebula oklenil se je rešilčevega vrata, in ker je bil silno močen, ga ni izpustil. Le z velikim naporom se je rešilec iztrgal ter rešil gotovo smrti. Neki jednoletni prostovelec je trikrat skočil v vodo, a šele tretjič je našel Rebulo, in ga se ve že mrtvega spravil iz vode. V nedeljo 15. t. m. dopoldne bil je z vso slovesnostjo pokopan v Rakitniku. Pogreba so se udeležili 1 bataljon vojaške godbe, mnogo častnikov in oče in brat pokojnega.

— (Požar.) Iz Črnomlja se poroča, da je 10. t. m. nastal v vasi Labinja ogenj, kateri je uničil tri hiše. Škoda znaša 4100 glđ. Pogorelci so bili zavarovani samo za 680 glđ. Doslej še ni dognano, kako je nastal ogenj.

— (Razpisane službe.) Mesto finančnega tajnika v okrožju finančnega ravnateljstva v Ljubljani v VIII. čin. razredu, eventualno služba finančnega komisarja v IX. čin. razr. Prošnje z dokazi postavnih zahtev in znanja obeh deželnih jezikov v 4 tednih predsedstvu fin. ravnateljstva v

Ljubljani. — Več mest finančnih konceptnih praktkantov v okrožju fin. ravnateljstva v Ljubljani s adjutom letnih 600 gl., eventualno 500 gl. Prošnje s dokazi izvršenih juridično-političnih študij, izvršenih treh ali začasno izvršenih dveh prvih drž. izpitov, kakor tudi sposobnosti obeh deželnih jezikov predsedstvu fin. ravnateljstva v Ljubljani. — Na štirirazredni ljudski šoli mesto učiteljice za dekleta z dohodki IV. plač. razreda. Prošnje do dne 25. avgusta okr. šol. svetu v Črnomlju.

* (Dvoboj mej principi) V nedeljo po 4. uri zjutraj se je izvršil v nekem gozdiču ob cesti v Versailles dvoboj mej princem Henrikom Orleanskim in mej grofom Turinskim. Pred dvobojem so dejali priče grofa, da bi želeli, da bi bila vsa italijanska vojska prisotna. Dvoboj se je vršil z meči. Oba nasprotnika sta napadala jako strastno. Pri prvem napadu je bil princ lahko ranjen na rami. Pri drugem napadu sta prišla bojavnika preblizu drug drugemu in morali so ju razločiti. Pri tretjem napadu je dobil grof malo rano na desni roki, pri četrtem napadu se je princu meč izkrivil in dobil je novega. Pri petem naskoku pa je mahnil grof princa po trebuhu ter mu zadal globoko rano, ki pa menda ni nevarna. Princa so takoj zavezali, na kar je premagani Francoz podal roko Italijanu ter sam vstopil v kočijo. Grof Turinski je nečak italijanskega kralja. V Rimu je zavladao pri vesti o zmagi naškega princa veliko veselje. List „Messagero“, ki je prinesel prvo poročilo o izidu dvoboja, se je razprodal v 256 000 številkah. Po ulicah so vriskali ljudje in vojaška godba je svirala. Vendar bo grof Turinski, ki je branil čast napadane italijanske vojske, kaznovan. Kralj mu dvoboja ni dovolil, in brez dovoljenja je zapustil kraljestvo. Navzlic temu pa je danes grof Turinski najpopularnejša oseba Italije.

* (Pokop Canovasa,) katerega je umoril anarhist Asgiolitto, je bil krassen iz velikanski. 200 000 ljudi je tvorilo špalir ob cesti, koder se je pomikal sprevod. Pet kilometrov dolga pot je bila posuta z lorjevimi listi. 10 000 ljudi je šlo s sprevodom. Udeležili so se pokopa plemenitaši, politiki, žurnalisti, vojaštvo, učenjaki, bankirji i. dr. Kredo je peljalo osem s črnim baržunom pregrnjenih konj. 400 vencev so peljali za kredo, venci kraljice pa na posebnem vozu. Diplomatski kor, mej tam poslaniki Avstro Ogerske, Francije, Rusije in Anglije, je bil skoraj ves navzoč. Na čelu sprevoda so šli general Azecarraga, sedanjí namestnik ministrskega predsednika, Sagasta, vodja liberalcev in ministri. Za njimi so šli helebardijci kraljeve telesne straže, kirasirji telesne straže kraljice in ves I. vojni kor. Topničarji so streljali.

* (Umor žene v medenih tednih) Na Ogerskem, v Láslofavi, je bila Julija Balot izredna krasotica, ki je imela veliko čestilcev. Za ženo jo je dobil Bela Maczkovics. A samo 5 tednov sta živela skupaj, in Maczkovics jo je neko noč s sekiro ubil, ker mu je bila nezvesta. Morilec se je sam izročil sodišču.

* (Na Angleškem) se učitelji drugače vzgajajo, kakor pri nas. Politika, ki je pri nas izključena, je tam jeden glavnih faktorjev. V seminarjih čitajo gojenci politične liste. Ob določenih večerih se mladi politiki zbero in pod vodstvom profesorja debatujejo o raznih političnih vprašanjih. Na predmet, o katerem je treba debatovati, pripravita se dva učenca. Jeden označi svetle, drugi temne strani predmeta. V debato smejo poseči končno vsi dijaki. Nedavno so tudi o egiptskih odaošajih debatovali. Neki Egiptčan je pri tem povedal, da Angleži niso in ne bodo nikoli v Egiptu priljubljeni. Na Angleškem se tako ne vzgoje samo bolji govorniki od naših, ampak tudi bolji značaji.

Darila:

Ljubljanski št. jakobsko trnovski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda (v roke blagajničarici gdñi. Lozarjevi) sta darovala gospa Ana Knez in g. Josip Vodnik 24 kron namestu venca na krsto pokojnemu stricu g. Lovru Verbiču v Borovnici. — Živela!

Zahvala. Slavni zastop I. dolenske posojilnice blagovohl je darovati tukajšnji ljudski šoli v nakup šolskega blaga revni šolski mladini 15 glđ.

— Za ta znatni dar se izreka slavnemu posojilničnemu zastopu najiskrenejša hvala. Bog stotero plati! Vodstvo štirirazredne ljudske šole v Metliki, 15. avgusta 1897. Val. Burnik.

Književnost.

— „Popotnik“, št. 15. Vsebina: IX. skupščina „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ v Celju. — O negovanju očesa. (Sim. Meglič.) — Nekaj iz prirodoznanja. (V. Pulko.) — Slovtvo. (Novosti.) — Društveni vestnik. — Dopisi in razne vesti. — Natečaji in inserati.

— „Vienac“ br. 33. ima to vsebino: Tako je na svijetu. Critica iz života. Napisala Zagorka. — Podravske pjesmice. Spjeval Milivoj Podravske. — Smrt Ivana Ilíca. Napisao Lav grof Tolstoj. Preveo dr. J. G.—a. — Prilog hrvatskim prikazivanjima. Napisao Gj. Š.—n. — Listak: K slici. Književnost. Umjetnost. Svaštice. — Slike: Ratni plijen. Slika Adolfa Liebschera.

Brzjavke.

Dunaj 17. avgusta. Danes se je sešel ministerski svet pod predsedstvom grofa Bardenija na važno politično posvetovanje.

Dunaj 17. avgusta. Shod krščansko-socialnih zaupnih mož, kateremu je predsedoval dr. Lueger, je izrekel Verganiju popolno zaupanje in sklenil, da se spravi postopanje predsednika obravnavi v pravdi Vergani-Schönerer v parlamentu na razgovor.

Dunaj 17. avgusta. Bivši dunajski župan, dr. Julij pl. Newald, kateri je bil vsled požara v Ringtheatru odstopil, je umrl.

Praga 17. avgusta. V kratkem se skliče parlamentarna komisija desnice na posvetovanje o političnem položaju.

Berolin 17. avgusta. Poroča se, da je bil ujet golob, kateri je prinesel poročilo od Andréja. Poročilo slove: „Pasiral sem 82°, vojnja proti severu ugodna — André.“

Rim 17. avgusta. Papež se je dvakrat onesvestil in je jako slab. Zdravniki sodijo, da more nastati nevarnost, ako se papež še onesvesti.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje.) 32. Dne 12. maja se je na prošnjo c. kr. ravnateljstva državnih železnic v Beljaku zaradi razširjanja tovarniških naprav na državnem kolodvoru v Ljubljani na parcelah št. 119/2, 122/3, 124/1, 119/1, 122/1 in 124/1, kat. občine kapucinsko predmestje vršil ob predložitvi dotičnih načrtov politični obhod v zvezi z razlastitvenimi obravnnavami. Zbornico je zastopal pri tej uradni obravnavi zbornični predsednik. 33. C. kr. deželna vlada za Kranjsko doposlala je zbornici prepis dopisa na konsorcij lokalne železnice Ljubljana Vrhnika: „Na podlagi pooblastila, danega od visokega c. kr. železniškega ministerstva v ukazom z dne 4. januarja 1897, št. 16454 l. 1896. in vsled pravilne izvršitve političnega obhoda, ki je bil od dne 22.—24. marca, podeluje deželna vlada konsorciju za gradnjo lokalne železnice Ljubljana-Vrhnika pod pridržkom pridobitve potrebnega zemljišča zgradbeno dovolitev po razmerju komisijskih določil navedenih v zapisniku političnega obhoda od 22. do 24. marca 1897, št. 3097, 4918 in po razmerju priloženega podpisanega načrta za zemeljska in postranska dela v zmislu §§ 19. in 20. visoke ministrske odredbe z dne 25. januarja 1879, drž. zak. št. 19. Dovolitev se podeluje pod tem pogojem, da se višina v progi km 83 do 101 za 05 m dvigne, predor pri km 99 od 15 m na 2 m razširi in da se izbira onih zgradb, kateri je napraviti v tem 59 in 11¹/₂, prilikom države kolavdacije zadostno utemelji. — Kake bodo postaje, to je pridržano ukrepu visokega c. kr. železniškega ministerstva. O tem se obvešča častiti konsorcij s pripomojo, da dobi sgradbena dovolitev z ozirom na pričetkom napominani visoki ukaz še le po danem Najvišjem dovoljenji veljavno, in da se bode še le od tega časa naprej razsojevala o razlastitvah. Dopustilna listina z dne 26. maja 1897 za lokalno železnico Ljubljana (Brezovica) Vrhnika objavila se je v državnem zakoniku št. 137, kateri se je dne 23. junija 1897 izdal in razposlal. Dopustilo zgraditi in obratovati lokomotivno železnico, katero bo kot normalnetirno lokalno železnico napraviti od Brezovice stičao s progo Dunaj Trst cas. kr. priv. južnoželezniške družbe na Vrhniko, podelilo se je deželnemu poslancu Ivanu Hribarju, županu ljubljanskemu v zvezi z deželnim poslanem Gabrijel Viktor Jelovškom, županom na Vrhniki in z Iv. Grudnom, c. kr. davkarjem v pokoju na Vrhniki. Za železnico dodeljuje država poročstvo letnega čistega donosa, ki je jednak štiridstotnemu obrestovanju in razdolžni kvoti prednostnega zajma v nominalnem znesku 400.000 glđ. a. v. v notah, katerega bo v dobavo novcev vzprejeti ter odplačal v 76 letih. Z gradbo železnice je takoj po dobljenem stavbinskem dopustilu pričetni in najkasneje v teku jednega leta od 26. maja 1897 računši, dokončati. — Zbornica je vzela ta naznanila odobruje na znanje.

(Dalje prih.)

— Državne železnice. S 1. avgustom 1897 se je mej postajama Stanislav in Jezupol c. kr. drž. železnic pri km 133 na progi Lvov-Črnovec ležeča postajica Jamnica otvorila za promet z ljudmi in prtljago, a na isti progi ležeča postajica Widynów, katere je bila doslej odprta samo za promet z ljudmi, s prtljago in tovarnino, se je odprla za ves promet. — Dne 12. t. m. je bila lokalna proga Borki-wilkie-Grzymalów izročena javnemu prometu in so bile otvorjene postaje Borki-wilkie (zvezna postaja s c. kr. avstr. drž. železnicami) Kolodziejówka, Skalat in Grzymalów za ves obrat.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Poslano.)*

Kolesarji, pozor!

Podpisane je kupil v zalogi bicikljev gosp. Frana Čudna novo kolo „Styria“ tvrdke Puch & Co. dne 4. maja t. l. Ker se je kaka kroglica v tečajih na vsakih 10 do 20 klm. pota zdrobila, popokali vijaki, odpadla lak itd., dal sem kolo, ker je bilo kupljeno z enoletno garancijo, že dne 18. junija t. l. v popravilo v omenjeno zalogo. Dal sem ga dne 18. junija, dobil pa še le dne 31. julija nazaj in dne 7. avgusta moral sem ga dati zopet popraviti. Zatorej pozivljem vse gg. kolesarje in vse, kateri se za kolesarstvo zanimajo, naj si omenjeno kolo ogledajo in razsodijo, kake solidnosti je ali trgovina g. F. Čudna ali fabrika Puch & Co. Kolo je na ogled v hotelu „pri Južnem kolodvoru“ ter se seveda tudi prodaja.

Ivan Drašler

posestnik in delovodja drž. trtnice v Kostanjevici.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon. (1214—2)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Matije Štrukelja posestvo v Medvedcih, cenjeno 3655 gld., in ml. Marije Košak posestvo v Podgorici, cenjeno 870 gld., obe dne 21. avgusta in 25. septembra v Ljubljani.
Frana Palmeta graščina v Dolu, cenjena 38.021 gld., dne 23. avgusta in 20. septembra v Ljubljani.
Franceta Lavriča zemljišče v Melavi, cenjeno 1440 gld., dne 23. avgusta in 22. septembra v Ložu.
Josipa Jančarja posestvo v Železnicih, cenjeno 220 gld., dne 23. avgusta in 25. septembra v Ljubljani.
Posestvo vl. št. 81. in 128. v Gameljnih (reazumirano) dne 23. avgusta in 27. septembra v Ljubljani.

Umrli so v Ljubljani:

V hiralnici:

Dne 13. avgusta: Ana Vodnik, podobarjeva vdova, 80 let, ostarelost.

V deželni bolnici:

Dne 13. avgusta: Friderik Bartak, arhitekt, 45 let, vnetje ledvic.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Augst	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
16.	9. zvečer	734.0	19.4	sr. jzah.	oblačno	
17.	7. zjutraj	737.0	17.4	sl. svzh.	dež	0.2
"	2. popol.	737.9	23.6	sr. svzh.	del. jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 19.9°, za 1.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 17. avgusta 1897.

Škafni državni dolg v notah	102 gld. 30 kr.
Škafni državni dolg v srebru	102 " 35 "
Avstrijska zlata renta	123 " 85 "
Avstrijska krona renta 4%	101 " 65 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 45 "
Ogerska krona renta 4%	100 " 15 "
Avstro-ogerske bančne delnice	955 " 50 "
Kreditne delnice	366 " 40 "
London vista	119 " 75 "
Šemški drž. bankovci za 100 mark	59 " 72 1/2 "
50 mark	11 " 75 "
50 frankov	9 " 52 1/2 "
Italijanski bankovci	45 " 20 "
Q. kr. cekini	5 " 64 "

Dne 16. avgusta 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	159 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	188 " 75 "
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gld.	128 " 50 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99 " 70 "
Kreditne srečke po 100 gld.	201 " 75 "
Ljubljanske srečke	22 " 25 "
Budolfove srečke po 10 gld.	26 " — "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	159 " 25 "
Tramway-društ. volj. 170 gld. a. v.	457 " — "
Papirnat rubelj	1 " 27 1/4 "

8 proste roke se prodaja

lepo posestvo

obstoječe iz dobro ohranjenih gospodarskih poslopij, 11 oralov gozda, polja za 30 mernikov posesti in 6 oralov travnikov. — Natančnejša pojasnila daje Ferdinand Forte v Bukovji, zadnja pošta Zagorje ob Savi. (1219—1)

Izurjena prodajalka

z dobrimi spričevali, se vzprejme takoj v službo v prodajalnici špecerijskega blaga.

Kje? pove iz prijaznosti upravitelstvo „Slov. Naroda“. (1209—2)

Zaradi slučaja smrti se

hiša v Ponkvi ob juž. žel.

(Ponigl) v kateri je trgovina z mešanim blagom, gostilna in tobačna trafika, z ledenico, vrtom in zemljiščem vred **takoj dá v najem.**

Natančnejša pojasnila daje Adolf Eichberger v Slivnici (Schleinitz), pošta St. Jurij ob j. ž. (St. Georgen a. d. Südb.). (1196—2)



Za varstvo občinstva proti vsem ponarejanjem brez vrednosti imam odslej to oblastveno registrirano varstveno znamko.

Jedino pristen BALZAM

(Tinctura balsamica) iz angelja varuha lekarne in tovarne farmacevtskih izdelkov

A. Thierry v Pregradi pri Rogatecu-Slatini.

Po zdravstvenem oblastvu preskušeno in ocenjeno. Najstarejše, najreelnejše in najcenejše ljudsko domače zdravilo, tolažeče prsne in pljučne boli, kre v želodcu itd. za notranjo in zunanjo uporabo.

V znak pristnosti je vsaka stekleničica zaprta s srebrnim tobolecom, v katerem je vtisnjena moja firma: „Adolf Thierry, lekarna pri angelju varuhu“. Vsak balzam, ki nima gori stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se zavrne kot tim manj vredno čim cenejše ponarejenje. Pazi naj se torej vedno na zeleno varstveno znamko zgoraj stoječo! Ponarejalci in posnemavalci mojega jedino pristnega balzama, kakor tudi prodajalci brezvrednostnih ponarejenih, občinstvo slepečih družih balzamskih znamk, se bodo na podlagi zakona za varstvo znamk strogo sodno preganjali in kaznovali. Kjer ni nobene zaloge mojega balzama, naj se naroča naravnost in adresiruje: Angelja varuha lekarna (Schutzengel-Apotheke) A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatecu-Slatini. Cena franko za vsako poštno postajo na Avstro-Ogerskem je za 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K 60 vin. Manj nego 12 malih ali 6 dvojnih steklenic se ne pošilja. Razpošilja se samo proti poprejšnjemu nakazilu ali povzetju zneska. (837—10)

Pazi naj se vedno natančno na gornjo zeleno varstveno znamko, katero mora imeti v znak pristnosti vsaka steklenica.

Adolf Thierry, lekarnar v Pregradi pri Rogatecu-Slatini.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga iz Trbiča.

(962-186)

Ob 13. uri 5 min. po vozi osebni vlak v Trbiča, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inmost, Bregence, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 min. zjutraj osebni vlak v Trbiča, Pontabla, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine var, Hebr, Francove var, Karlove var, Prago, Lipsko. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiča, Pontabla, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 3 min. popoldne osebni vlak v Trbiča, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inmost, Bregence, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine var, Hebr, Francove var, Karlove var, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 39 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih). — Ob 7. uri 46 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiča.

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Linz, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Pariza, Genevo, Curih, Bregence, Inmost, Zell ob jezeru, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 30 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Linz, Steyr, Pariza, Genevo, Curih, Bregence, Inmost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Linz, Pontabla. — Ob 4. uri 57 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 min. zvečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipakoga, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Linz, Steyr, Solnograda, Beljaka, Celovec, Pontabla. — Ob 10. uri 25 min. zvečer osebni vlak iz Lesce-Bleda (le ob nedeljah in praznikih).

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 33 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 36 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 5. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 26 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 8 min. popoldne, ob 6. uri 30 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Izjave za novi pridobninski davek

izdeluje

Jos. Perhauc

konc. privatna pisarna

sedaj Marije Terezije cesta št. 1

priljubno, na levo.

(1167—3)

Posestvo

na Spodnjem Štajerskem na deželi, s trgovino z mešanim blagom, gostilno za tujce, zganjetočem in tabačne trafiko, ob jako živahni okrajni cesti, brez konkurence, 10 minut od železniške postaje, se takoj prodaja po zmerni ceni. — Povpraša naj se pod A. E. poste restante Sent Jurij ob juž. žel. (St. Georgen a. d. Südb.). (1213—2)

Iščem

koncipijenta

novinca, polnoletnega, ki bi zamogel takoj vstopiti.

Rudolfovo, dne 12. avgusta 1897.

(1199—3)

Dr. J. Schegula.

Na prodaj je posestvo

v področji mesta Zagreba. Hiša s tremi sobami in veliko verando. Hlev za dve kravi, prešnica in soba za viničarja. Posestvo ima 4 orale: sadovnik, vrt, polje, hrastov gozd in jeden oral z ameriški trtami zasajenega vinograda, od kojega se je letos nadejati 50 hektolitrov izvrstnega vina. — Cena 13.000 gld. z letošnjim biranjem, ali 12.000 gld. brez istega. — Vpraša naj se lastnik dr. Hinković v Zagrebu, Verhovce 15. (1212—1)

Gostilna (Hotel)

v „Národnem domu“ v Celji se odda od 1. septembra 1897

pod jako ugodnimi pogoji v najem.

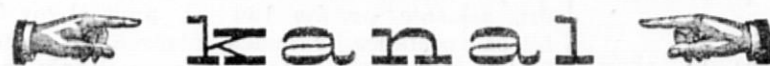
Pismene ponudbe naj se blagovolijo vsaj do 25. avgusta 1897 poslati na vodstvo „Národnega doma“ v Celji. (1211—2)

Št. 29.872.

Natečaj.

(1221—1)

Za odvajanje vode iz centrale mestne elektrarne zgraditi je



profil 0.70/1.05 v dolžini 135 m, in sicer v povprečni globočini 4.5 m.

Za napravo tega kanala razpisuje se s tem natečaj.

Podjetniki vabijo se, da svoje pravilno kolekovane ponudbe najdalje

do dne 24. t. m.

pri podpisnem magistratu vložijo.

Načrti in pogoji vpogledati se zamorejo v pisarni za mestno električno razsvetljavo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubiane

dne 17. avgusta 1897.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

Čipke, trakovi in petljarije. Preja iz bombaža in ovčje volne. Prodajalnica tvrdke M. RANTH se nahaja na Marijinem trgu št. 33. Gosp. J. Frischa. Perilo za gospode in krave. Perilo in prevreze čipkaste. Dobro blago. Perilo in podvleka. Platenina in nogavice.